

[Veistrup.]

Maade. Naar hele Erhverv er nødstedt, er det nødvendigt at sige til de Folk, som har de store Indtægter: Nu maa I træde til i større Udstrækning end hidtil. Dette er i høj Grad rimeligt. De har som Medlemmer af et velordnet og velorganiseret Samfund haft Indtægter, som kun yderst faa har det, og de, der sidder med disse store Indtægter, maa have særlige Forpligtelser. Beløbet skal jo skaffes, og det er urimeligt at lægge Byrden paa de Mennesker, som kun har fra Haanden i Munden. Det kan ikke vække min Medlidenhed, at de Mennesker, der sidder med Indtægter paa 10 000 Kr. og opefter, kommer til i en vanskelig Tid for Land og Folk at yde et ekstra Bidrag, og jeg kan kun med tørre Taarer begræde, om en Mand med en Skatteindtægt paa 100 000 Kr. kommer til at betale et ekstra Beløb paa 5½ Tusind.

Maa jeg dernæst henvende et Par Ord til det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne. Naar det ærede Medlem siger, at Betænkningen gav Udtryk for, at Regeringspartierne var rede til at forlade Lovforslagets Princip, tror jeg, det ærede Medlem her oversatte lovlig frit. Det, der har fundet Udtryk i denne Betænkning, er, at der er meget paa, at man — som altid, kan jeg føje til — er udstyret med Forhandlingsvilje. Mere tror jeg ikke, det ærede Medlem skal lægge ind deri. Det ærede Medlem føjede til: Min Gruppe vil være at finde paa Grundlag af de Ændringsforslag, som Partiet har stillet i Folketinget. Ja, det tror jeg nok. Der er et gammelt Ord, der siger: Naar Børn faar deres Vilje, græder de ikke. Naar blot man vil aflevere sit eget Standpunkt og antage sin Modparts, er der overhovedet ingen Grænser for den Velvilje, man kan høste hos Modparten. Men at det skulde kunne gaa saa let, som det ærede Medlem mener, er jeg ikke saa ganske sikker paa.

Det ærede Medlem, der talte paa Det konservative Folkepartis Vegne (Stein), ønskede hele Sagen stillet i Bero, ud fra den Betragtning, at der ikke var faste Holdpunkter for Udskrivning af de Skatter, der her stilles Forslag om. Jeg tror dog, den højtærede Finansminister mener at have faste Holdpunkter for sit Standpunkt. Ingen kan vel tro, at man udskriver Skatter for Fornøjelse — det tror det ærede Medlem sikkert heller ikke. Der er ikke noget, der er mere ubehageligt for Regering og Rigsdag end at komme med Forslag om nye Skatter, særlig under Forhold som de nuværende.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker Ordførerne, for Socialdemokratiet (Johs. Hansen) og for Det radikale Venstre (Veistrup) for deres Tilslutning til det foreliggende Forslag. Jeg vilde ogsaa gerne udstrække denne Tak til den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Rasmussen Flemløse), som dog erklærede sig villig til at gaa ind i en Forhandling for om muligt at opnaa et Resultat. Ganske vist laa der vel nok i det ærede Medlems Udtalelser, at det skulde være paa den Linie, hvorpaa Venstre har stillet sig i Folketinget. Det ærede Medlem henviste til Folketingsudvalgets Betænkning og sagde, at Regeringspartierne jo havde udtalt, at de var meget villige til at gaa bort fra det Forslag, der forelaa, og som nu var vedtaget i Folketinget, og tiltræde Principet: Almindeligt Tillæg til den bestaaende Skatteligning. Ja, vi har jo aldrig, naar vi kom med et Forslag, stillet os paa det Standpunkt, at vi sagde: vi viger ikke en Tomme, vi vil ikke forhandle. Vi har været villige til at gaa ind i en Forhandling med Venstre for at faa udskrevet det Beløb, som vi mente var nødvendigt for at skaffe Balance paa Regnskabet, og da Venstre i Folketinget kategorisk afviste det foreliggende Skatteligningsgrundlag, har vi erklæret os villige til at forhandle om et andet Grundlag, idet vi, som jeg allerede har nævnt, har anset det for nødvendigt at fremskaffe disse Midler gennem en Forhøjelse af den direkte Beskatning. Jeg har ment, at den Form, der her er foreslaet, er den mest retfærdige — og det Standpunkt staar vi paa endnu —, men vi har i Folketinget erklæret, at vi ogsaa kunde gaa med til en anden Udskrivningsform: Tillæg til den nu bestaaende Skatteligning, hvis vi kunde faa det Beløb, der var Tale om, naar Venstre ikke vilde gaa med til den af os foreslaaede Form. Heri ligger ikke, at vi har ment, at det, vi vilde gaa ind i Forhandling om, var lige saa godt som det Forslag, der her foreligger til Behandling — absolut ikke —, men jeg har anset det for saa nødvendigt at skaffe disse Penge til Veje, at vi, hvis vi ikke kunde faa dem paa anden Maade, kunde tænke os at gaa til en almindelig Forhøjelse af Indkomstskatten.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte endvidere, at vi havde været villige til at udskrive et Beløb, der kunde anvendes som Tilskud til Kommunerne. Det er rigtigt. Vi har sagt, at hvis vi kunde faa det Beløb,